

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2010 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Moskwa
Sędziowie: SSO Andrzej Borek (spraw.)
SSR del. do SO Marcin Świerk
Protokolant: Aneta Galej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15 września 2010 r.

wniosku obrońcy skazanego Zbigniewa Kękusia

o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06

na podstawie art. 540 § 2 kpk i art. 547 § 2 kpk

wznawia postępowanie w sprawie II K 451/06 w punktach I, III – XVII wyroku i uchyla w tej części wyrok Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06 i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania.

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Sekretarz: *Anna...*

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 września 2010 r.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06 Zbigniew Kękus został skazany za czyny z art. 226 § 1 kk i art. 212 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk (pkt I, III-XVII), polegające na tym, że w okresie do stycznia 2003 r. do września 2005 r. – w Krakowie działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu – za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca – www.zgospo.webpark.pl i założonej przez siebie strony pod domeną zkekus.w.intenia.pl znieważył funkcjonariuszy publicznych (łącznie szesnastu). w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych używając wobec nich słów obraźliwych i pomówił ich o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ich w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla pełnionego przez nich stanowiska.

Ponadto, w/w wyrokiem Sąd skazał Zbigniewa Kękusia za czyny art. 212 § 2 kk w zw. z art. 12 kk (pkt II) i art. 241 § 2 kk w zw. z art. 12 kk (pkt XVIII).

Obecnie obrońca skazanego na podstawie art. 540 § 2 w zw. z art. 542 § 1 i art. 544 § 1 kpk złożył wniosek o:

- wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 18 grudnia 2007 r. o sygn. akt II K 451/06 w sprawie Zbigniewa Kękusia, skazanego z art. 226 § 1 kk i in.,

- uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wskazał na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 października 2006 roku – sygn. akt P 3/06, którym to wyrokiem Trybunał uznał, iż: „art. 226 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 ze zm.) w zakresie, w jakim penalizuje znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej dokonane niepublicznie lub dokonane publicznie, lecz nie podczas pełnienia czynności służbowych, jest

niezgodny z art. 54 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

Nadto, autor wniosku powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. akt II.KO.45/09 z uzasadnienia którego wynika, iż postępowanie ulega wznowieniu w takim zakresie, w jakim zmiana stanu prawnego ma znaczenie dla przyszłego orzeczenia. Powyższe przekonuje, że wnioskodawca domaga się wznowienia postępowania jedynie w części dotyczącej skazania za czynny z art. 226 § 1 kk i art. 212 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Wznowienie postępowania w niniejszej sprawie jest zasadne w zakresie w jakim obrońca wskazuje na rażące naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia – art. 226 § 1 kk. Rzecz bowiem w tym, że Sąd przyspisując sprawcy popełnienie danego przestępstwa każdorazowo ma obowiązek w sposób prawidłowy dokonać jego opisu w wyroku, tak by odpowiadało ono znamionom konkretnego przestępstwa. Brak taki zawsze będzie powodował naruszenie procedowania, a przez to i prawa materialnego i nie może być w żadnym razie zaakceptowany.

W przedmiotowej sprawie Sąd był więc zobowiązany, jeśli znalazł już podstawy do przypisania oskarżonemu zachowania opisanego w art. 226 § 1 kk, w sposób dokładny i zgodny z tymże przepisem opisać zachowanie oskarżonego tak, by wynikało z niego, iż w/w przestępstwa dokonał podczas i w związku z pełnieniem prze pokrzywdzonych obowiązków służbowych. Takim standardom sąd nie sprostał wskazując jedynie, że działania oskarżonego miały miejsce w związku z pełnieniem przez funkcjonariuszy publicznych obowiązków służbowych nie dokonując badania czy miało ono również miejsce podczas ich pełnienia. Nie uczynił tak sąd mimo tego, że już w czai orzekania treść art. 226 § 1 kk uległa zmianie na skutek orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 października 2006 r., wydanego w sprawie

P 3/06, OTK-A 2006, nr 9, poz. 121, na treść którego shusznie powołuje się wnioskodawczyni.

Tym samym niewątpliwie w przedmiotowej sprawie zachodzi potrzeba uchylecia wyroku i wznowienia postępowania w zadanym zakresie.

Na oryginalne wklejone podpisy
za zgodność z oryginałem
Sekretarz